

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.53/2024/7.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. február 7. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés büntette miatt I. r. vádlott ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. augusztus 23. napján kihirdetett Kb.I.2/2024/41. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott által 2023. október 24. napjától 2024. január 19. napjáig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. augusztus 23. napján kihirdetett Kb.I.2/2024/41. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében, ezért - mint visszaesőt - 1 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, és kötelezte 39.275 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott az egész ítélet ellen jelentett be fellebbezést. A védő elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.713/2024/3. számú átiratában kifejtette, hogy a vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bűnügyben releváns és még elérhető bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat értékelve állapította meg a tényállást, amely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól. Okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyes a jogi minősítés is. Utalt arra a másodfokú ügyészség, hogy a tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelessége, így a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló ítéleti tényállást támadó, a vádlott bűnösségét vitató és felmentését célzó védelmi fellebbezések az eljárásban nem foghatnak helyt. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a katonai tanács a vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket számba vette és a törvénnyel már több alkalommal összeütközésbe került vádlottal szemben börtön fokozatú szabadságvesztést, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki, amelyek a törvényi minimumban, illetve ahhoz közeli mértékben meghatározott mértéke méltányos. Az elsőfokú bíróságnak a feltételes szabadságból történő kizárásra és a bűnügyi költség megosztott viseléséről szóló rendelkezései törvényesek, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően hagyja helyben.

[4] A védő az ügyben előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben az elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Elsődleges fellebbezési indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás iratellenes, mert tanú5 tanú különböző időben tett vallomásaiban háromféleképpen adta elő az ügyre vonatkozó lényeges körülményeket. A bizonyítási eljárás során, így ténylegesen sem a cselekmény helye, sem ideje nem került tisztázásra. Álláspontja szerint a törvényszék nem adta megfelelő magyarázatát annak, hogy miért fogadta el a tanú következtelen vallomását. A védelem szempontjából ez különösen fontos lett volna, mivel a tanú haragos viszonyban volt a jelen ügy vádlottjával, közöttük egy olyan összetűzés volt, amit a büntetés-végrehajtási intézet fegyelmi eljárás keretei között rögzített. A védő további megalapozatlanságként utalt arra, hogy a vádlott édesanyja tanúként került kihallgatásra az eljárás során, és elmondta, hogy időközben elhunyt férje utalta át a vesztegetési tényállásban megjelölt összeget, de nem tudták, hogy annak mi a rendeltetése. Kifogásolta a védő, hogy ennek a körülménynek az elsőfokú bíróság nem is tulajdonított jelentőséget. Hivatkozott továbbá a védő arra, hogy tanú16 korábbi fogdaőr tagadta, hogy előnyt kért volna I. r.tól, négy másik esetet azonban beismert. Érvelése szerint tanú5nak megvolt a lehetősége arra, hogy a szükséges adatokat megszerezve a vádlott nevében pénzt utaljon a bv. ör számlájára.

[5] Kifejtette a védő, hogy a megalapozatlan ítéleti tényállás bizonytalan jogi minősítést eredményezett. Mivel a pénzt a vádlott édesapja adta fel, így ő lehetett a cselekmény tettese, és kérdéses, hogy a vádlott személye milyen minőségben kapcsolódhat édesapja cselekményéhez. Kifogásolta a védő, hogy a katonai tanács nem értékelte súlyának megfelelően az időmúlást, mint enyhítő körülményt. Rendkívül hosszú büntetőeljárás folyt a vádlottal szemben, és a rendelkező részben írt szabadságvesztést a vádlott már pár nap híján ki is töltötte. Erre figyelemmel a védő másodsorban a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte.

[6] A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében írtaknak megfelelően teljes körű. Ebből következően a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta a az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[7] A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[8] Előzményként szükséges rögzíteni, hogy a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. november 19. napján kihirdetett KB.II.32/2010/248. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében, ezért – mint visszaesőt – 1 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, és úgy rendelkezett, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2015. szeptember 16. napján kihirdetett 6.Kbf.78/2014/22. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította azzal, hogy a megismételt eljárást a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa folytassa le.

[9] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. július 5. napján kihirdetett Kb.I.23/2015/171. számú ítéletével I. r.t a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében mondta ki bűnösnek és ezért 1 év börtön fozozatú szabadságvesztésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2019. január 16. napján kihirdetett 6.Kbf.64/2018/28. számú ítéletével az elsőfokú katonai tanács ítéletét megváltoztatta és I. r. közélet tisztasága elleni bűncselekményét az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés bünteténél minősítette. Megállapította, hogy a vádlott visszaeső, a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte és 2 év közügyektől eltiltásra is ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A egyéb érdekelt7 felülvizsgálati eljárásban 2020. április 27. napján hozott Bfv.III.590/2019/31. számú ítéletével az első és másodfokú bíróság ítéleteit hatályon kívül helyezte, és a Győri Törvényszék Katonai Tanácsát új eljárás lefolytatására utasította.

[10] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2021. július 8. napján kihirdetett Kb.I.2/2020/40. számú ítéletével I. r. I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében, ezért – mint visszaesőt – 1 év szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön, és a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A Fővárosi Ítéltábla Katonai

Tanácsa a 2022. január 14. napján kelt 6.Kbf.27/2021/14. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A egyéb érdekelt⁷ felülvizsgálati eljárásban 2023. október 24. napján kelt Bfv.I.425/2023/7. számú végzésével a másodfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte, és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsát új eljárásra utasította. A tanácsülés napjáig a jogerős szabadságvesztés büntetését töltő vádlott letartóztatását rendelte el. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2024. január 19. napján kihirdetett 6.Kbf.53/2023/13. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította, egyben a vádlott letartóztatását megszüntette, és szabadlábra helyezését rendelte el.

[11] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a megismételt eljárás során a perrendi szabályokat betartotta. Tárgyalása során a vádlottal és a tanúkkal szemben törvényes kioktatásokat, figyelmeztetéseket alkalmazott és az ügy egyéb bizonyítékait is a jogszabályban előírt módon tette a bizonyítás anyagává. Megfelelően alkalmazta mind a megismételt eljárásra, mind a távmeghallgatásra vonatkozó szabályokat. Az elsőfokú bíróság tanácsban járt el, az törvényesen került megalakításra. A védelem az eljáró tanács elnökével szemben kizárás iránti indítványt terjesztett elő, melyet a Győri Törvényszék másik tanácsa a 2024 július 8. napján kelt Kbeü.II.9/2024/5. számú végzésével a kizárást megtagadta. A másodfokú bíróság a felülbírálat során a megismételt eljárás iratai alapján nem észlelt az eljáró tanács tagjaival, vagy elnökével szemben kizárási okot, így a védelem részéről hivatkozott a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontja szerintit sem. Egyébként az érdekelték eljárási szabálysértésre nem hivatkoztak.

[12] Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, majd az általa megismert bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott sem a nyomozás során sem a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. tanú⁵ tanú vallomására tett észrevételeiben fejtette ki, hogy az nem fogadható el, mert a tanú neki haragosa volt és jelenleg is az. Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában adta elő, hogy nem követett el bűncselekményt, és korábban úgy tudta, hogy nem az édesapja utalt pénzt tanú¹⁶ számlájára, de a közelmúltban tudta meg, hogy mégis az édesapja volt az.

[13] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott büntelenségre történő hivatkozásával szemben a tényállást tanú⁵ tanú vallomása, a jogtalan előnyként szolgáló pénz küldésére vonatkozó dokumentumok, az Állampusztai Büntetés-végrehajtási Intézet által biztosított dokumentumok és a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete [15] bekezdésétől a [41] bekezdéséig értékelte az általa megvizsgált bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti tagadó nyilatkozatot, valamint I. r.né és tanú¹⁶ vallomásait fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan hivatkozott arra, hogy tanú⁵ az eljárás különböző szakaszaiban a releváns körülményeket illetően következetesen tette meg a vallomásait, amelyet az ügy egyéb bizonyítékai alátámasztottak. Rámutatott, hogy a tanú fegyelmi eljárásra vonatkozó iratai szerint a vádlotti cselekmény, a pénz átutalása hónapokkal előbb történt, mint ahogy a vádlott és tanú viszonya megromlott, valamint arra, hogy tanú¹⁶ további fogvatartottakkal létrejött korrupciós kapcsolatai esetében a jelen tényállásban rögzítetteknek megfelelően történt a jogtalan előny átutalása. A logika szabályai szerint következtetett arra, hogy a büntetés-végrehajtási intézet tájékoztatása szerint a vizsgált időszakban a vádlottal szemben

tiltott szerek, gyógyszerek tartása miatt fegyelmi eljárás volt folyamatban, tehát esetében igény volt arra, hogy részére jogellenesen nyugtató kerüljön be. Helyesen hivatkozott továbbá a katonai tanács arra is, hogy a vádlott édesapja korábban tagadta, hogy tanúl6 részére pénzt adott volna fel, és a vádlott édesanyja csak férje halálát követően vallott úgy, hogy fia tudta nélkül a férje utalta át a pénzt a körletfelügyelő részére, tehát olyan időben tette, amikor az ellentmondás tisztázására már nyilvánvalóan nem volt lehetőség.

[14] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá, hogy az elsőfokú katonai tanács minden elérhető és releváns bizonyítékot megismert, azokból a logika szabályainak megfelelő következtetéseket vont le. A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás átmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[15] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor I. r. vádlott bűnösségét az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet [42]-[46] bekezdéséig kifejtett jogi álláspontját, mind az elkövetés idején hatályos büntetőtörvény alkalmazása, mind a rendelkező részben írt hivatali vesztegetés büntette tényállási elemeinek megvalósulása tekintetében.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, azonban az enyhítő körülmények kiegészítendő a bekövetkezett további időmúlással, valamint azzal, hogy 2024 decemberében a vádlottnak gyermeke született. Nem kétséges azonban, hogy a vádlott visszaesőként, a korábbi büntetésének végrehajtása során a büntetés-végrehajtási intézetben követett el súlyos korrupciós bűncselekményt, ezért vele szemben a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása nem volt mellőzhető. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I. r. vádlottat 1 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte. A bűncselekmény jellegére, és a vádlott visszaesői minőségére, valamint az elkövetés körülményeire figyelemmel indokoltan tiltotta el az elsőfokú bíróság 2 évre a közügyek gyakorlásától. Helyesen utalt a katonai tanács a feltételes szabadság kedvezményéből történő kizárás kapcsán a törvény kötelező rendelkezésére. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[17] A vádlott jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte, amikor a egyéb érdekelt7 a 2023. október 24. napján kelt Bfv.I.425/2023/7. számú végzésével felülvizsgálati eljárásban a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzését hatályon kívül helyezte. Ez a egyéb érdekelt7i döntés tehát a jogerős szabadságvesztés végrehajtását megszakította, de a egyéb érdekelt7 végzésében a vádlott letartóztatását a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának a megismételt eljárásban a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig elrendelte. Az ítéltábla katonai tanácsa a 2024. január 19. napján kelt végzésével a vádlott letartóztatását megszüntette és szabadlábra helyezését rendelte el. I. r. vádlott tehát 2023. október 24. és 2024. január 19. között letartóztatást töltött, amelynek beszámításáról a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Ezt a mulasztást a másodfokú bíróság pótolta a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[18] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a másodfokú bíróság helyes indokai alapján helybenhagyta.

Budapest, 2025. február 7.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

előadó bíró

bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.2/2024/41. számú ítélete Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.53/2024/7. számú ítélete folytán I. r. vádlott tekintetében 2025. február 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. február 7.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..